Жовтень 2008 року №1

25 плюс

ОРГАН
учнівського самоврядування
ВПУ №25

З днем народження, Учнівська Республіко «Майбуття Поділля» і газето «25плюс»!

Ви тримаєте в руках перший номер учнівської газети «25 плюс». Логотип газети відображає девіз учнівства ВПУ №25: «Ключем до знань відкриємо майбутнє!». Плюс активна життєва позиція кожного – і випускникам-журавлятам гарантоване успішне майбутнє. Давайте спільно творитимемо його. Учнівська газета хай буде впевненим кроком цього творення!

Редакційна колегія

Пісня-девіз УПР «Майбуття

Слова: А.П. Радченка
Музика: С.П. Кравчука

Ми зібралися тут за велінням сердець,
Ми ключем добрих знань відкриваємо вічне.
Кожен з нас за життя і за правду борець,
Ми – нове покоління професійно-технічне.

Приспів:

Рідне місто моє, ти – перлина Богдана,
Що над Бугом стоїть у прозорій росі.
Хай в твоїм майбутті наша праця, як шана,
Оживе у розмаї, у вічній красі.

Нам черпати знання, наче воду з криниці,
І ключем добрих знань відкривати майбутнє.
Ми – пагіння подільське, молоде робітниче,
Ми нове покоління – майстровите.

Бути кращими – престижно

Нещодавно всі ми стали свідками підписання новообраним Президентом Учнівської Республіки Сергієм Рогою і директором Вищого професійного училища №25 Олегом Олександровичем Гаврилюком Меморандуму-угоди про співпрацю учнівського та педагогічного колективів училища. У зв'язку з цією подією директор ВПУ-25 ***Олег Олександрович Гаврилюк*** *дав інтерв'ю для нашої газети.*

Олеже Олександровичу, в чому Ви вбачаєте мету створення в училищі підлітково-молодіжної організації – Учнівської Республіки?

- Ця самоврядна учнівська структура має сприяти розвитку активності та ініціативності молоді. Крім того, це ефективна форма справжньої співпраці між педагогами та учнями. Зрозуміло, що є тут і виховний момент, а саме: виховання в учнів громадянської свідомості, підвищеної відповідальності за навчання та поведінку, самоорганізація власної життєдіяльності.

Більшість учнів і педагогів сприймають Учнівську Республіку як гру. Ви теж вважаєте таку форму учнівського самоуправління грою?

- Недарма кажуть, що й життя – це театр, у якому змінюються актори. Через гру юна людина пізнає світ. Введення в наше життя елементів гри робить його цікавішим. Проте назвати Учнівську Республіку просто грою було б несправедливо. Швидше це – ділова гра, яка дає унікальну можливість пізнання дорослого життя через свідоме виконання своєї ролі в ньому.

Ви хочете сказати, що активна участь учнів у громадському житті училища, міста позитивно позначиться на їхній долі, на майбутньому?

- Звичайно, такий спосіб життя додасть учням впевненості у світі дорослих, на самостійному шляху. Адже в них за плечима вже буде школа самоорганізації, самоуправління, самовиховання. Вони матимуть і певні навички державотворення. А нашій державі потрібні розумні люди.

Олеже Олександровичу, що Вас найбільше радує і що тривожить у наших учнях?

- Мене непокоїть невизначеність багатьох, нерозуміння, що навчання – це важка праця, якою закладається фундамент успішного майбутнього людини.

Саме тут ви, навчаючись, готуєтесь до дорослого життя і маєте це усвідомлювати. Крім того, неприємно вражає бажання юних людей бути такими, як усі, шляхом раннього прилучення до шкідливих звичок. Чому так рідко виникає бажання бути рівними з тими, хто кращий, хто попереду? Сьогодні ви маєте можливість довести, що ви – кращі, за результатами свого навчання та активною життєвою позицією. Тому радують мене ті молоді люди, хто цьому слідує.

Підписавши Меморандум-угоду про співпрацю з учнями, в чому Ви її вбачаєте?

- Є в житті речі, які ми, дорослі, не завжди помічаємо, не завжди розуміємо або ж не хочемо розуміти. Зате учні добре їх бачать і можуть підняти далекі для дорослих проблеми та й навіть підказати, як їх вирішити. Отже, частину відповідальності за вирішення наболілих питань чи проблем можуть узяти на себе самі учні. Самостійність має виховуватися через відповідальність, через розуміння позиції «Якщо не я – то хто?». Цієї відповідальності ми вас навчимо, а в учнів педагоги хотіли б почерпнути завзяття, енергію, ентузіазм – риси, які притаманні саме молодим.

Якою Ви хотіли б бачити учнівську газету і чи готові підтримувати нас?

- Всяку добру справу я завжди підтримую. Щодо газети, то вона повинна бути справжньою учнівською помічницею, порадницею і подругою. Її мають залюбки читати учні, педагоги, батьки. Примірники газети хай передаються з рук у руки і зачитуються, а не валяються по кутках. Щиро бажаю газеті «25-плюс» заслуженої популярності, а всім учням – бути кращими.

Дякую Вам, Олеже Олександровичу, за інтерв'ю. Успіхів і Вам у Вашій нелегкій праці.

Ольга Оріщина,
учениця гр. №23,
редактор учнівського часопису «25-плюс»

«Майбуттю Поділля» – так!

Напередодні Дня працівників освіти колектив Вищого професійного училища №25 отримав від учнів унікальний подарунок – Учнівську Республіку під назвою «Майбуття Поділля» та справжнього учнівського Президента. Це вперше в двадцятилітній історії училища учнівське самоврядування змоделювало саме таку форму управління – з Президентом на чолі.

У вересні нового навчального року велась значна підготовча робота. Ініціатор створення такої форми учнівського самоуправління педагог-організатор училища А.П. Радченко проводив роз'яснювальні бесіди та консультації з майстрами-вихователями, класними керівниками, які у свою чергу навчали учнів у групах будувати свою життєдіяльність за законами і правилами Учнівської Республіки.

Тим часом чарівна скринька – «Скринька ідей та пропозицій» – приймала побажання та думки учнів щодо нової форми управління, її назви, структури керівних органів, прав та обов'язків їх членів, перспектив роботи.

І ось на загальноучилищній учнівській конференції, учасниками якої стали 135 представників учнівства, яких делегували навчальні групи, присутні ознайомились із Положенням про учнівське самоврядування – Універсалом Учнівської Прибузької Республіки "Майбуття Поділля" – розробленим за нормативними методичними рекомендаціями з виховної роботи на основі Статуту училища і прийнятим у вересні на учнівській раді.

Кандидати на пост Президента Учнівської Республіки виступили зі своїми виборчими програмами.

Чітко та злагоджено працювала лічильна комісія. Голова комісії Вероніка Грищук оголосила результат: зі значною перевагою голосів (73) Президентом Учнівської Республіки обраний учень навчально-тренувального центру ВПУ №25 Сергій Рога. Його активно підтримували прихильники – учні НТЦ – з плакатом «Сергій – наш Президент!». Іншими плакатами учні демонстрували впевненість у тому, що «учнівський Президент – найчесніший, найлюдяніший, найрозумніший, найкмітливіший» або ж «Хто вміє відчути потрібний момент, обранець учнівства – його Президент!».

Цікаво було спостерігати за цими юними виборцями, які вчилися демократії. Хоч мимоволі прислухалися до думки одногрупників чи глядачів-сусідів, проте рішення кожен приймав самостійно. І скільки радості було в очах і на обличчі, коли за результатами перемогу отримав той, за кого ти віддав свій голос! Переможне лікування охопило значну частину присутніх, коли Президентом був названий Сергій Рога. …Учнівська Республіка ВПУ-25 почала свій життєвий шлях. Урочисто підписано Меморандум-угоду про першочергові наміри, дії щодо співпраці педагогічного та учнівського колективів Вищого професійного училища №25 м. Хмельницького.

Обрано комітети Парламенту, визначені їх функції, створена газета училищного учнівства «25-плюс». Республіканці заворушилися, наче бджоли у вулику, коли настає пора збирати нектар. Нехай же ця підлітково-молодіжна організація об'єднає учнів в один міцний колектив, котрий будуватиме своє життя так, як це бачиться очима учнів.

Л. Романова,
бібліотекар ВПУ №25

Святкуємо День рідного міста

У святковій колоні – ВПУ-25

Привабліва виставкова палатка училища

Першокурсники Галя Брошневська та Андрій Нікулець вперше виступають на такому святі

Вітаємо своїх учителів

Педагоги училища отримали від учнів вітання і дарунки з гумором та всерйоз до Дня працівників освіти.

Перемагаємо в конкурсі патріотичної пісні

Вокальна група училища (керівник С.П. Кравчук) перемогла в обласному конкурсі патріотичної пісні «Співоче Поділля»

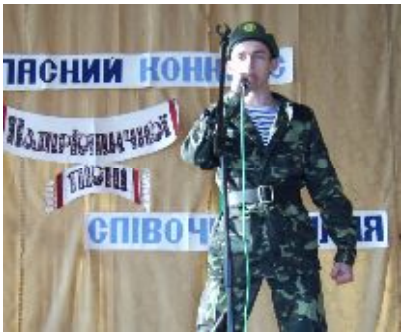

Пісня на афганську тематику вивела соліста ВПУ №25 Дмитра Суховатого на ІІ місце в конкурсі

Анкета «Моє ставлення до шкідливих звичок»

(анонімна)

Наш спеціальний кореспондент ***Інкогніто*** *провів анонімне анкетування серед учнів І курсу. Експериментальна група першокурсників-респондентів складалася з 23 осіб жіночої і чоловічої статі. Результати виявились неймовірно прикрими.*

Коли вперше спробував (ла) цигарку:
а) в дошкільному віці (2, 3, 4, 5 років); 2 (2 роки)
б) в початкових класах (1, 2, 3, 4 клас); 4 (1,4 кл.)
г) середніх класах школи (5, 6, 7, 8 клас) 7
д) у старших класах (9, 10, 11 клас); 2
г) пробував (ла), але не палю; 6
д) ніколи не пробував (ла). 3

Коли вперше спробував (ла) спиртне:
а) в дошкільному віці (2, 3, 4, 5 років); 5
б) в початкових класах (1, 2, 3, 4 клас); 3
г) середніх класах школи (5, 6, 7, 8 клас); 11
д) у старших класах (9, 10, 11 клас); 1
г) пробував (ла), але спиртного не вживаю; 3
г) ніколи не пробував (ла). 1

Чи пробував (ла) наркотики:
а) так; 1 (модно, корисно, класно)
б) ні. 22

Чи маєш знайомих, друзів, які вживають наркотики:
а) так; 5
б) ні. 18

Наркотики – це:
а) смертельно небезпечно; 19
б) шкідливо; 2
в) необхідно;
г) модно;
д) корисно;
е) класно! 2 (1 – не вживає)

Я веду абсолютно здоровий спосіб життя:
а) так; 13
б) ні. 10

Наш коментар. *Погодьтесь, є над чим задуматись батькам, якщо з 23 учнів лише 1 не знає смаку алкоголю, а 3 – цигарки, якщо перші спроби того чи іншого отруйного зілля випадають на самі ранні дитячі роки. Хоч більшість погоджується, що наркотики – це шкідливо, а то й смертельно небезпечно, та видно, що нездоровий інтерес до них таки в декого є. Тому це питання варто дослідити нам ширше і глибше. Та найбільше вражає те, що учні не розуміють поняття «здоровий спосіб життя». Як може виявитись, що серед 23 опитаних 13 ведуть* ***абсолютно здоровий спосіб життя****, якщо не вживають спиртного тільки троє? Отже, учні не вважають, напевне, пиво алкогольним напоєм, а причащання спиртним за святковим столом мають за здоровий ритуал. А між тим, куріння, алкоголь, наркотики і здоровий спосіб життя – несумісні.*

Дискотека. Якою їй бути?

Дискотека як місце, де можна розслабитися, відпочити, познайомитися, вихлюпнути нерозтрачену енергію, отримати задоволення від музики не завжди так однозначно сприймається учнями училища. Та й чи така в нас дискотека, якою мала би бути? Чи подобається вона учням, чи ні і чому? Чи задовольняє всіх, чи лише незначну частину учнів? Що треба зробити, аби дискотека стала справжнім дозвіллєвим заходом? З цими запитаннями наш спеціальний кореспондент ***Інкогніто*** *звернувся до учнів після першої в цьому році училищної дискотеки. Ось думки респондентів.*

Уч. 1: По-перше, сама підготовка до дискотеки має налаштувати учнів на неї. У підготовці ми маємо самі брати участь і витримувати терміни проведення. Якщо початок оголошено о 18 годині, то так і треба починати, а не на годину пізніше. Завершилася перша дискотека теж значно раніше, ніж було оголошено. Яке ж задоволення можна отримати від неї, коли не встигли й «розігрітися»?

Уч. 2: Хіба під ту музику, яка звучала на дискотеці, можна танцювати? Від неї тільки мізки перевертаються.

Уч. 3: Не хочу більше на таку дискотеку, де наробили смороду любителі пива, а то й дечого міцнішого. Жах! Навіщо пропускати випивох на дискотеку?

Уч. 4: Було дуже нудно. Дискотека – це ж не тільки стукіт, грюкіт, скрегіт, шаркання («музика»). Це ще й цікаві розваги, розповіді про музику, виконавців та інше.

Уч. 5: Музика – драйвова! Ді-джей – клас! Мені сподобалося.

Уч. 6: Мені здається, що ді-джеї мають підбирати музику для дискотеки на всі смаки, а не тільки для невеликої кількості прихильників, скажімо, тяжкого року.

Уч. 7: Чому б не проводити дискотеку на конкурсній основі? Нехай би кожна група по черзі відповідала за організацію та проведення дискотеки, тобто за вибір ді-джея, підбір музичних творів чи композицій, створення розважальної програми, дотримання порядку. Наприкінці навчального року можна підбити підсумки такого цікавого, на мою думку, конкурсу.

Сторінку підготувала соціологічна служба газети «25-плюс».
Керівник служби: Даша Ацегейда

Коментар із засідання Ради гуртожитку

Створена у вересні нового навчального року Рада гуртожитку активно взялася за роботу. Крім запланованих справ, у неї бувають і такі, що ні в які плани не вписуються. Так, на засіданні Ради гуртожитку від 20 жовтня цього року обговорювалась поведінка учня Л, який мешкав у к.№397, та учнів М. та О. (к.№391). До цього були факти порушень цими учнями порядку проживання в гуртожитку, бесіди вихователів з ними та їхніми батьками.

…20-річний Л. вирішив погратися в гуртожитку в дідівщину, «вибиваючи» в першокурсників гроші й продукти, примушуючи їх купувати йому спиртне. Благо, що старостою на поверсі обрали серйозного й відповідального третьокурсника Юрія Гляпінського. Він, як старший товариш, брав молодших учнів під захист, намагався довести учню Л., що він чинить огидно. Коли на вихідні Юра збирався їхати додому, а першокурсники залишалися, то попереджував вихователів, щоб посилили контроль за учнем Л. Так своїм прикладом Юра показує, яким має бути старший учень – людина, яка стоїть на порозі самостійності, дорослості.

…Рада гуртожитку, заслухавши повідомлення вихователів, пояснювальні записки порушників дисципліни та порядку прийняла рішення про направлення до адміністрації училища клопотання про виселення повнолітнього Л. з гуртожитку, а учнів М. та О., які вперше заслуховуються на Раді гуртожитку за факти порушення правил проживання, попередити й провести бесіди з батьками цих учнів.

(Коментар надала секретар Ради гуртожитку Ю. Апухтіна)

Коментар щоденникових записів вихователів гуртожитку щодо роботи з батьками

Жовтень 2008 р. Розмови з матерями учениць К., М., Т., Б. про порушення їхніми доньками правил проживання в гуртожитку, а саме: розпивання та зберігання спиртних напоїв.

Розмови з батьками учнів Л., Н., М., Г. про порушення їхніми синами правил проживання в гуртожитку, а саме: розпивання спиртних напоїв, куріння у приміщенні гуртожитку.

Відрадно, що є батьки, котрі самі цікавляться умовами проживання своїх дітей у гуртожитку та їхньою поведінкою. Протягом жовтня проведено бесіди з зацікавленими батьками та родичами 9 учнів. Саме такою і має бути наша спільна праця. Бо ж маємо спільну мету і спільний інтерес – виховання свідомої, сумлінної молодої людини.

(Коментар надала вихователь гуртожитку Н.І. Обертюк)

Коментар-аналіз перевірок санітарного стану учнівських кімнат гуртожитку

Раз у тиждень членами санітарного сектору Ради гуртожитку (Ковальська Альона, Павлюк Дмитро, Пилипенко Олена) здійснюється перевірка та оцінювання санітарного стану учнівських кімнат. Кращими можна назвати такі кімнати дівчат: 491, 495, 358, 478 і хлопців: 462, 383, 386. Не називатимемо «гірших» кімнат, оскільки після зауважень або оцінки «2» учні, які мешкають у цих кімнатах, як правило, виправляють ситуацію на кращу. Трапляється іноді неадекватна реакція на зауваження окремих дівчат, а ось хлопці відразу намагаються врахувати зауваження, повитирати пилюку, поприбирати й запросити перевіряючих упевнитися, що в них уже порядок. Приємно, що кімната №386, в якій мешкає староста гуртожитку Віктор Семенюк, – завжди у зразковому порядку. Є з кого брати приклад іншим!

(Коментар надала член санітарного сектору А. Ковальська)

Учнівська кухня «Суп із топірця»

До столу запрошує Мариня-господиня

Які головні риси учнівської кухні? Дешево, швидко і смачно! Що ж, давайте готуватимемо разом. Я запропоную вам свої прості рецепти, а ви мені – свої.

«Ліниві» вареники

Традиційна швидка страва, про яку однак часто забувають. Учням можна готувати такі «вареники» мало не щодня. Для цього потрібно відварити вермішель. Додайте до неї сиру і сметани (з домашніх припасів). Посоліть і смакуйте, на здоров'я!

Рецепти від першокурсниці
Галі Брошневської

Млинці з морквою

1 склянка натертої моркви
2 ст. л. молока
2 яйця
3 ст. л. борошна
сіль, цукор за смаком, трішки олії, при бажанні – 2 великих яблука.

До натертих на крупній терці моркви та яблук додайте яйці, борошно, сіль, цукор, трохи олії і все ретельно перемішайте до однорідної маси. Викладайте ложкою в сковорідку з розігрітою олією і смажте до рум'яної шкірочки. На тарілці млинці полийте сметаною.

Грінки домашні

1 цибулина
50 г олії
1 ч. л. томатної пасти
1 ч. л. борошна
1 яйце
2 зубчики часнику
0,5 ст. л. мілко подрібнених горіхів
спеції за смаком

Обсмажте 4 шматочки хліба з обох боків. Обсмажте до золотистого кольору дрібно порізану цибулину, додайте 1 ч.л. томатної пасти. Збийте яйце до густої піни й додайте туди 1.ч. л. борошна, 0,5 ч.л. сухої зелені, дрібно порізані часник і горіхи, а також солі й перцю. Перемішайте яєчну й часничну маси. Намастіть грінки й потушкуйте в щільно закритій сковорідці на малому вогні.

Приємного апетиту! А що готуєте ви або ваша мати, бабуся, подруга, сусідка?

Сторінку підготувала: наш кореспондент Галина Брошневська

Найкраща у світі мама

Моя мама – найкраща у світі! Це не просто гарні слова – це правда. Завдяки мамі я виростаю у теплі, любові й достатку. Хоч і по-різному молоді люди розуміють достаток, але таке розуміння достатку, яке дала мені мама, справедливе. Тому я не відчуваю нужди: від цих відчуттів огородила нас, дітей, наша мама. Але огородила не тим, що забезпечує нас усім, чого забажаємо, а тим, що навчила нас самим дбати про той достаток.

Я не можу уявити своє життя без цієї чарівної, добродушної, найдорожчої мені людини – мами. І так думає кожен із нас – шести її дітей. Бо на всіх вистачає в неї любові, розуміння, щирості, тепла. Мамине джерело доброти і сонця таке щедре, що й п'ятьох онуків ними обдаровує. Але що там казати, коли й чужі люди її знають як жінку широкої, розкриленої для кожного душі. Запитайте будь-кого, хто мешкає в гуртожитку: чи то учня, чи то дорослого, про чергового Галину Єгорівну – кожен відгукнеться про неї тепло, бо вона так щиро, як ніхто, переймається і радістю, і печалями кожного. Така вже вона, моя мама!

Багато чи мало ми навчимося чи пізнаємо у своєму житті, але головну науку дала нам мама – науку бути Людиною. Якщо цю науку ми сприйняли і живемо за нею, то мама вважатиме, що цілі своєї досягла.

Не знаю, як хто уявляє життя у великій сім'ї, де єдиною главою є мама, але нам живеться комфортно. Я не лицемірю в цих словах, ні. Бо ж нам нічого не бракує, ми ніколи в житті не чули від мамусі поганого слова і тим більше не були битими. Вона знає, що всього в житті можна навчити власним прикладом. Тому й живе чесно, як велить сумління. Мама каже: «Спочатку дай щось дитині і лиш тоді – вимагай». Це стосується і батьків, і вчителів, усіх дорослих.

Хай там що не думають і не кажуть про великі сім'ї, але я знаю, що ми, мамині діти – виховані й порядні і розуміємо свою мамусю з півслова, а то й без слів – як і вона нас.

Наша мама – завжди життєрадісна і бадьора, надзвичайно товариська, толерантна, а ще – співоча, за що її люблять у будь-якому товаристві. Ну а ми свою маму обожнюємо, бо тільки ми знаємо, як непросто їй дається ця життєрадісність, як мужньо вона переживає негаразди, як сама, без чоловіка, без родинної підтримки, ставить нас на ноги, допомагає нам самоутвердитися в цьому непростому житті. Мама з усіх сил тягнеться до Добра, до Світла, аби ми, наче пагіння, тягнулися за нею, як за Сонцем.

Мамо люба – Сонце ясне!
Наймиліша і прекрасна!
Ми тебе так любимо
І хочемо сказати:
Ти для нас, рідненька,
Є найкраща мати!

Даша Ацегейда,
учениця гр. №16,
наш кореспондент

*З першого номера нашого часопису розпочинаємо проект «**Батьківська поштова скринька**».*
На сторінці під такою назвою розміщуватимемо листи-подяки батькам за допомогу училищу, за гарне виховання своєї дитини тощо, листи-звернення до батьків, листи-розповіді про успіхи дітей. Такі листи можна писати від імені групи, учнівського самоврядування, майстра, класного керівника, вихователя, адміністрації та окремих учнів чи педагогів. Крім того, тут вміщуватимемо поради, консультації (психолога, соціального педагога, вихователя, викладача, майстра). Із задоволенням пропонуємо й батькам звертатися до нашої поштової скриньки з листами, запитаннями, пропозиціями, порадами, роздумами про виховання тощо. Наші читачі залюбки читатимуть також розповіді учнів про своїх батьків, родину. Отож, пишіть!

Бібліотека – не тільки інформаційний центр училища, а й місце зустрічі учнів з цікавими людьми, фахівцями тієї чи іншої галузі. Такі зустрічі стали традиційними і є корисними для учнів.

Де мораль – там здоров'я

Нещодавно з ініціативи викладача основ медичних знань М.О. Половинкіної та за сприяння бібліотекаря училища Л.І. Романової і міського Центру здоров'я учениці І-ІІІ курсів зустрілися з лікарем шкірно-венерологічного диспансеру Тетяною Юріївною Павлишиною. Мова йшла про інтимні речі, яких дівчата, як правило, соромляться, але якими цікавляться.

Дівчата-слухачки займали місця в бібліотечному залі тихо й насторожено. Тема венерологічних захворювань, про які вони розмовлятимуть з лікарем, не нова для них. Марина Олександрівна на уроках розповідає все, що учениць цікавить чи турбує. Проте цікаво послухати лікаря-практика, який щоденно працює з такими непростими пацієнтами. Уже з перших слів Тетяна Юріївна викликала у всіх симпатію і довіру своїм м'яким, теплим голосом. Ми слухали з відкритими ротами, хоч знали майже все, що говорила лікарка: і те, що венерологічні хвороби передаються переважно статевим шляхом, і те, що їх поширенню сприяє моральна розпуста та випадкові статеві зв'язки, і що вони небезпечні тяжкими ускладненнями, що їх успадковують діти, що венерологічні хвороби треба вчасно виявляти й лікувати.

Лікар дала коротку характеристику поширених шкірних захворювань, які передаються побутовим шляхом (тут важливим є дотримання гігієни), а потім – венерологічних, які вражають тих, хто несерйозно ставиться до статевих стосунків.

Вдячну аудиторію проте не так легко було викликати на розмову. Бо ж тема таки глибоко інтимна. Але доброзичливі очі лікарки все ж зробили своє. І ось перше запитання: «Що свідчить статистика: зростає сьогодні кількість хворих чи спадає?». Тетяна Юріївна підтвердила значне зростання кількості вражених венерологічними хворобами, особливо молоді. Причиною назвала низьку культуру нинішніх молодих людей, необізнаність з проблемою і невихованість, що йде від сім'ї і продовжується в навчальних закладах. Прикро, що такі ознаки культури кохання, як залицяння, упадання, сьогодні майже відсутні і вважаються застарілими.

Мода на статеве життя з перших днів, а то й годин знайомства – шкідлива в першу чергу для здоров'я молодих людей. «Чи часто приходять молоді пари, які бажають мати інтимні стосунки, на прийом до лікаря-венеролога, аби впевнитися у здоров'ї одне одного?» - запитав хтось несміливо. Лікар не приховувала, що надто часто таке не трапляється, але все ж приходять молоді пари обслідуватися (особливо ті, хто збирається жити в громадянському шлюбі). До слова, Тетяна Юріївна повідомила, що такі обслідування проводяться безкоштовно (є в диспансері й кабінет анонімного обслідування на СНІД), і закликала не боятися звертатися до лікаря заздалегідь, аби не впустити у свій організм небажану хворобу. Хоча, звичайно, найкращим способом попередження є життя за високими моральними принципами.

На запитання про важкий випадок з практики, лікар розповідала про надзвичайно тривале (і не знати чи з позитивним результатом) лікування хворої на сифіліс жінки, в якої ця хвороба почала руйнувати кістки. «Не затягуйте час, не бійтесь лікаря і ніколи лікарю не брешіть!» - тільки тоді можна буде вам допомогти, - завершальні слова розмови змусили присутніх задуматись. Кілька дівчат підійшли до лікаря після лекції і запитували один на один, мабуть, щось надто особисте.

Що ж, таки потрібні нам подібні зустрічі й розмови. І для виховання моралі, і для здоров'я.

Вероніка Грищук,
учениця гр. №36,
наш кореспондент

Краса – справа ваших умілих рук і гарного смаку

У бібліотеці училища майстри макіяжу дали майстер-клас для дівчат, які мешкають у гуртожитку. Підкреслити кращі риси обличчя, а не спотворити природну красу, теж треба вміти.

Віконце довіри

Редакції газети «25-плюс»

Відчиняємо «віконце довіри» для всіх, хто бажає поділитися пережитим, наболілим, тим, що вас турбує, хвилює, радує, дратує, тривожить. Пишіть листи до газети «25-плюс». Спробуємо вам допомогти: як не дією, то порадою, консультацією. Якщо при цьому ви не бажаєте відкривати своє обличчя – не треба. Головне – вирішити проблему.

Ведуча сторінки: Ольга Оріщина

Таємничий куточок серця

Кожен початок - важкий

Учениця нашого училища (не називатимемо її прізвища) вирішила поділитися з читачами «25-плюс» своїми спогадами, думками, переживаннями й, можливо, допомогти порадами першокурсникам.

Коли я вступила до училища, то потрапила в зовсім новий для мене колектив. Нова обстановка, правила, вчителі, інша система навчання, відсутність постійної опіки рідних спочатку дуже сковували мою життєву активність, до якої я звикла. За натурою мовчазна та спокійна, я не могла відразу проявити свої бажання, можливості, здібності. Процес адаптації до нових умов був важким.

Подружилася з двома одногрупницями, в конфлікти не вступала, нікого не чіпала. Але не всім це подобалося. Деякі дівчата полюбляли знущатися наді мною через цю мою «несучасність». Вони відверто кепкували, глузували й отримували від того неабияке задоволення. Я наполегливо мовчки переживала образи й жила так, як мене виховали, як підказувало мені сумління: завжди допомагала й підтримувала інших. Дехто навіть повчав мене, що не можна бути такою добрячкою з усіма, бо «вилізуть на шию».

Найбільше мене радувало те, що в навчанні було все гаразд. Вдалось завоювати добре ставлення вчителів. А з часом у мене з'явилося більше подруг і в колективі. Відчувши впевненість у собі, я вже могла відстояти свою точку зору, не даючи тим самим приводу для зверхнього ставлення «крутих» дівчат. А згодом виявилось, що «крута» поведінка була в тих дівчат тільки ширмою, за якою приховувалась їхня тупість, лінь і ще багато інших негативів. Їхній «авторитет» геть упав, коли проявилось істинне обличчя дівчат. Пропуски занять, неатестації зробили своє: дівчат «попросили» залишити училище через «стійке небажання навчатись».

Зате ми почали помічати інших учнів, які старалися вчитися, брати участь у громадському житті групи, училища. Мені стало легше. Тепер можна бути собою, не задумуючись над тим, хто що скаже і що подумає. Відчувши повагу одногрупників і молодших учнів, я забула про свої комплекси і живу тепер активним учнівським життям.

Про те, як було важко на І курсі, коли ніхто мене не розумів, згадую зараз і з усмішкою, і з гордістю. З гордістю, бо зуміла вистояти у випробуваннях, подолати труднощі. Одна з моїх шкільних подруг не зуміла пройти такі випробування й залишила навчальний заклад. Потім вступила до іншого, але навчається тепер іншій професії, а не тій, що обрала спочатку і яка їй була до вподоби. Однак чи варто змінювати свій професійний вибір через якихось недалеких і байдужих людей? Я ж свою майбутню професію люблю і намагатимусь стати професіоналом у своїй справі.

Хочеться звернутися до першокурсників: якщо хтось із вас перебуває в подібній ситуації – не падайте духом, не зневіряйтесь, стійте на своєму, пам'ятайте, що кожен початок є важким, не бійтесь показати все, що ви вмієте, що можете, не приховуйте своїх бажань, реалізуйтесь!

Ученииа N.

Дорослі, оцініть наші старання!

Ми прийшли в училище за власним бажанням і навчаємось із задоволенням. Не тільки навчаємось, а й беремо активну участь у художній самодіяльності, учнівському самоврядуванні, у всіх громадських справах. Звичайно, не всі в групі люблять трудитися (тобто навчатися), не всі активні.

Але керівне учнівське ядро групи намагається довести одногрупникам, що треба старатися, адже ми готуємось до свого трудового майбутнього. Поки що нам вдалося лише згуртувати колектив (а це, погодьтесь, немало!). Ми дуже раді, що в училищі створена Учнівська Республіка, що ми можемо самостійно організовувати своє життя.

Проте буває дуже прикро, коли дорослі, не помічаючи наших старань, вважають нас поганою групою. А все через навчальні результати, через те, що не випрошуємо оцінок на перездачах, як це роблять за інших учнів майстри-вихователі й класні керівники. Вважаємо, що так не можна робити. Кожен учень повинен зрозуміти, що він має сам думати про свої оцінки. Ніхто за нього потім не буде переробляти його неякісну роботу. Хотілося, щоб це дійшло до кожного рано чи пізно. Може, тому й не видно ще результатів наших старань. Адже, нам, учнівському активу, потрібно працювати з кожним індивідуально. Крім того, ми вчимося самостійно думати, приймати рішення, вести за собою інших. А це – немало. Впевнені, що з часом проявляться й результати навчальні. Тоді вони будуть справжні, а не фіктивні, не для показників, а для нас – завтрашніх професіоналів.

Це буде згодом. Але ж хочеться визнання дорослими наших старань уже тепер. Хочеться підтримки в нашому бажанні самостійно управляти своєю життєдіяльністю і хочеться, звичайно ж, аби дорослі стимулювали бодай добрим словом наш ентузіазм і бажання займати активну життєву позицію.

Актив групи

Учнівські смішинки

***

Молода вчителька скаржиться своїй подрузі:
- Один із моїх учнів геть замучив мене: постійно шумить, бешкетує, зриває уроки!
- Невже він не має жодної позитивної якості? – запитує подруга.
- На жаль, має: він ніколи не пропускає занять.

***

- Тату, на завтра тебе запрошують в училище на міні-збори учнів, батьків і педагогів.
- Що значить «міні» ?
- Це значить: я, ти і класний керівник…

***

Урок інформатики. Учитель виключає рубильник:
- Ось і все. Урок закінчений!
- Але ж ми не збереглися! – зашуміли учні.
- Ну то зберігайтесь, - сказав учитель, включивши рубильник.

Зібрала
Мирослава Присяжна

КОНКУРС "Підпис до фото"

Кумедний об'єктив

Придумай оригінальні підписи до фото з «кумедного об'єктива». Запропонуй цікаві фотографії до цієї рубрики.

Веселі цитати

Висловлювання замучених учителів

«Ворушіть мізками мовчки!»
«Включіть, будь ласка, хвилину мовчання»
«Тут же ясно написано: українською по білому!»
«Очі і вуха – на мене!»
«У тебе що: язика нема, аби постукати?»
«Одним оком дивимось у книжку, другою рукою пишемо!»
«Хлопці, я тут – не жінка, а вчителька!»
«Контрольну можете приходити переписувати на будь-якому уроці, бажано – на перерві»
«Ти на мене свої гарні очі тут не настроюй (вони, до речі, тобі не личать)».
«У тебе зачіска не відповідає дійсності».
«Мета уроку: поглибити знання коробки передач».
«Вирівняти стільці в потилицю один одному!»
«Ти хіба не наївся, що жуйку жуєш?!»
«На уроці – як у курнику: каркають і каркають, і каркають!»
«Від тебе ніякої користі, крім шкоди».
«Вишикуйтесь у правому верхньому кутку зали!»
«Ви що тільки вчора народилися з цього предмета?»
«Подивіться на формулу, яку я стерла»

Висловлювання замучених учнів

«Люди схибнулися доларами»
«Він був закоханий двічі: перший раз у Німеччину, другий – у Любов Дмитрівну».
«Права рука досить широко використовується у фізиці».
«Хлібозаводи припинили виплавляння хліба».
«Вчора ці книжки продавали безкоштовно».
«Він був рядовим підполковником».
«Завтра я була в краєзнавчому музеї».
«Це трапилось у Криму під Харковом».
«Радянські війська звільнили Польщу, Чехословаччину та інші міста Радянського Союзу»
«Питання номер наступний»
«Лінкольн відносився до 1809-1865 років життя».
«Розкольников убив бабусю-наложницю».

Висловлювання замучених батьків

«Він пояснює це тим, що списував у двійочника».
«Син писав на парті посвяти дівчині, в яку закоханий».
«Сину, ти навіщо огризаєшся разом з учителем?»
«Добре, якось будемо разом учитися стрибати через козла (правда, дома в нас тільки коза)».
«Як це ти можеш дивитися на дошку, а бачити цигарку?»
«Навіщо ж ти куриш, дочко, тож виродиш таке, як я оце виродила»
«Як це він без мата жити не може? У нас дома нема мата, тільки матраци»
«Я ж не даю йому багато кишенькових грошей – лише так, аби на цигарки та пиво вистачало»

Лірично-гумористичний привіт моїм учителям

В день чудовий, в день осінній,
В це чудесне свято,
Мої друзі, милі, любі,
Хочу вам щось розказати.
Ви всі знаєте, звичайно,
Я дитина путня й дивна:
Вчуся добре і охайна…
Можу ще збрехнуть наївно.
Та про мій навчальний заклад,
Скажу вам по правді.
Суперкласний! Незрівнянний!
І любимий! Справді…
І директор в нас чудовий –
Просто вищий клас!
І заступник в нього славний –
Це Галина Бас.
Вчить нас жити Володимир
(Такий гарний чоловік!),
На лінійку нас виводить
У саму годину пік.
Маємо викладачів,
Що не схочеш й дукачів:
Інтермодно викладають –
В Інтернет всіх посилають…
Так, Інеса наша мила
Слів найкращих варта,
Кожен знає, що ця жінка
Є ще й супер-хакер.
Та й Тетяна, гарна дама,
Відставать не буде –
Набирати текст на компі,
Мов комета буде.
Щоби бути українцем –
Тре' минуле знати,
Про яке Оксана наша
Любить розказати.
Може, хто не зна Шевченка
І не вміє твір писать –
Вас цьому навчить Надія
Й щедро вділить всім… по «п'ять».
А Олена кошенятком
М'яко, тихо й по порядку
Менделєєва табличку
З вами пройде на дурничку.
Добре фізику я вчу
Й світом володію,
Бо Наталя нас навчила,
Як закони діють.
Хоч усього ще не знаю,
Але Пушкіна читаю.
Нас Галина, наче мама,
Вчить «заруб» за мить програми.
А як піду працювати –
Буду в Англію літати.
Та летить хай і Марина –
Поліглот, а не дівчина!
Економити навчуся,
GALA щоб не купувати,
Коли щось таки не вийде –
Таня зможе підказати.
Ми – завзяті та спортивні.
Чия ж в тім заслуга?
Нас здоров'ям дорожити
Вчить Леонід Буга.
Може, трохи ми і вредні,
Таня – майстер попередній,
Любить вірно нас і вперто,
Й досі ставить нам концерти.
Берегиня наша Інна
Стала нам, неначе рідна,
Всіх нас пильно стереже,
Групи честь так береже.
Все вам чесно розказала:
Чи багато це чи мало –
Як захочете вважайте,
Докір лиш не закидайте,
Що пишу не професійно.
Можу лиш пообіцяти,
Що професію майбутню
На відмінно буду знати,
Бо я все ж дитина путня.
Й перед вами, вчителі,
Я вклонюся до землі
Й стану вдячно на коліна:
Хай училищна родина
У здоров'ї процвітає,
Успіхи й удачу має,
Хай іще багато літ
Молодь вчить творити світ!

Від імені навчальної групи привіт записала Оля Оріщина

До дня працівників освіти був оголошений конкурс на краще вітання для педагогів. Переміг саме цей – учнівський «лірично-гумористичний привіт» наставникам. Запрошуємо тих, хто володіє лірично-гумористичним пером, завітати на нашу літературну сторінку. Отже, оголошуємо конкурс **«Золоте перо»** в номінації ***«Лірично-гумористичні спроби»***

Поетичний дебют

Оголошуємо конкурс «**Золоте перо**», зокрема номінацію «***Поетичний дебют***». Поети-початківці, пропонуйте до газети твори вашого серця.

Мирослава Присяжна

Першокурсниця Мирослава – людина відкрита і щира. Любить, коли її оточують саме такі люди. Не розуміє слабких і безвольних, тих, що отримують задоволення від цигарки чи спиртного в той час, коли в житті стільки цікавого, захоплюючого. Сама дівчина любить співати, віршувати, вести активний спосіб життя. Щастям вважає те, що головне. А головне – бути завжди Людиною. Найкращі риси Мирослави розкриваються і в її віршах.

Кохання

Розлука без сліз, як вірність – безгрішна.
Так-так, це можливо, це зовсім не смішно.
Кохання минуло, як марево, сон,
В якому надію взяли у полон.

Для мене ти й досі близький і незнаний:
Мій Ангел чи Демон, чи просто коханий.
А може, ти грав – і життя моє – сцена?
Чи, може, сміявся з кохання і з мене?

Що з світом моїм, ти, коханий, подіяв?
Без думки про тебе й заснути не вмію.
Хоч серце й притихло – тривожне насправді:
Боїться вогню чи зрадливої правди?

Кохання тривожним було у нас зразу:
І з ним були сльози, і біль, і образи.
Та я в твоїм серці ще й досі блукаю,
Бо ще мене любиш… і я ще кохаю...

***

Перед Богом жебрачкою стану.
З Твого дому мене не жени.
Піддавалася злу і обману –
Не знімаю із себе вини.

Але все ж із покорою прошу
Милосердя глибинного дар,
І покути правдивої ношу,
І любові божественний скарб.

О мій Боже! Впаду на коліна,
Ти мене у життя поведи,
Бо без Тебе – я наче руїна.
Дай напитись живої води!

Не лишай мене у самотині,
В Твоїм серці притулок знайди,
Як жебрачці, нещасній людині,
Дай напитись живої води!

Конкурс на кращу квіткову композицію

продемонстрував

багатогранність творчої фантазії учнів, уміння бачити й розуміти прекрасне, бажання доставляти радість оточуючим

Традиційна мандрівка в природу

подарувала

учням навчально-тренувального центру море радості, гарних емоцій, натхнення і задоволення від щирого спілкування з друзями

Вище професійне училище №25

Редактор:
Ольга Оріщина
Редакційна колегія:
Дар'я Ацегейда,
Галина Брошневська,
Вероніка Грищук,
Мирослава Присяжна

Редактор-консультант:
Тетяна Боднарук
Консультант з питань інформації:
Людмила Романова
Відповідальний за випуск:
Анатолій Радченко

Автор логотипу: Ігор Канєвський